Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807; з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200; з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 157 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 17-го ЛИПНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 17, 1980 No. 157 VOL. LXXXVII.

Музей приготовляє ряд нових виставок

Ню Йорк, Н.Й. (УМ). — Управа Українського Музею на засіданні 13-го червня розглянула і обговорила звіти директора Музею Марії Шуст і адміністративного директора Дарії Байко про поточну працю Музею. Також управа заслухала і затвердила пляни праці, що їх подали комісії управи.

У звіті Марії Шуст відзначено, що від 5-го грудня 1979 року до 6-го червня ц.р. до колекції Музею додано 159 об'єктів, деякі з них дуже цінні. Тепер іде підготовка кількох виставок: виставка рушників, запланована на 1981 рік; втрачені архітектурні пам'ятки Києва — 1982 рік; виставка з історії української іміграції в Америці — 1983 рік; також підготовляється виставки килимів у Філядельфії в травні 1981 року у Балч Інституті під час конвенції Союзу Українок Америки. Заплянoвано кілька освітніх програм, що відбудуться наступної осени і зими.

Музей дістав грошову допомогу від Мистецької Ради стейту Ню Йорк: 7,000 дол. на каталогізацію і консервацію рушників, 6,500 дол. на освітню працю і 2,000 дол. додаткової допомоги. Музей подав ще кілька прохань про фінансову допомогу до різних установ.

Музей мав контакти з кількома американськими музеями. Смітсонівська Інституція у Вашінгтоні звернулась до Музею з проханням допомоги доповнити її колекції об'єктами українського народного мистецтва. Директор Музею взяла участь у конвенціях Асоціяції музеїв стейту Ню Йорк і Американської асоціяції музеїв.

Адміністративний директор Музею Дарія Байко відзначила у звіті, що, на жаль, Музеєві бракує місця не тільки для виставок, але й у бюрах, де працюють співробітники, і у сховищах колекцій. За час від 1-го січня до 31-го травня 1980 року до Товариства „Український Музей" приєдналось 67 нових членів. Влітку один день на тиждень в Музеї безплатно працюватиме практикантка, студентка Нюйоркського Міського університету. Праця в Музеї входить у програму її студій. Велику допомогу Музей має від добровольців.

Крамничка при Музеї діє добре. Найбільший успіх у покупців мають недорогі речі. Багато продано на українському фестивалі у Ню Джерзі, де співробітникам Музею також допомагали члени Комісії придбання фондів для Музею.

На засіданні управи підкреслено як першочергове завдання — робити заходи, щоб предбати нове велике приміщення для Українського Музею в Ню Йорку.

МОСКВА ЗМІНИЛА СВОЮ ТАКТИКУ В АФГАНІСТАНІ

Пешавар, Пакістан. — Обсерватори воєнних дій в Афганістані ствердили, що останнім часом совєтські військові частини змінили тактику боротьби в Афганістані. З огляду на те, що всілякі спроби очистити район за районом, висилаючи туди сконцентровані військові частини, не дали успіху, бо повстанці поверталися в райони, які большевицькі війська щойно прочесали, російське командування змінило цю тактику й тепер головну ролю перебрало летунство та панцерні частини.

Для цього треба було перевести значні пересунення військових частин. З терену Афганістану відтягнено частини, в яких переважали узбеки й інші азійські народи, а прибули здебільшого европейці. Крім совєтських частин появилися спеціялісти протипартизанської війни із сателітних країн. Новоприбулі частини озброєні зовсім іншим родом зброї, як дотепер, вони не мають важкої зброї, яку мали попередні частини, але зовсім іншу зброю достосовану до гірських умов, до вузьких немощених доріг та легку до маневрування й уживання машинову зброю. Так само зміцнено летунство на афганських військових летовищах.

Протягом останніх двох тижнів росіяни перевели понад 50 акцій зовсім нового типу. Акції започатковує летунство важким бомбленням. Після нього приходять бойові літаки й гелікоптери озброєні бортовою зброєю, які обстрілюють „усе, що рухається". На кінець прибувають легкі танки й опанцерені автомашини, якщо взагалі теренові умови допускають це, й викінчують операцію. Знищивши населений пункт і все, що в ньому жило, совєтські частини відтягаються і повертають до своїх укріплених таборів.

Така тактика знищує села й міста й населення в них, руйнує економіку, нищить збіжжя на пні, або в магазинах, коли воно вже зібране та залишає „спалену землю". Болючість тієї тактики для афганців очевидна, але вона ледве чи принесе остаточні успіхи для большевиків. Селяни зі зруйнованих сіл і мешканці містечок після таких совєтських „рейдів" не мають вибору: вони мусять включатися в активну боротьбу проти совєтських військ і їх афганських помічників. Власне це вже слідно тепер. Зростають старі повстанські відділи й постають нові, населення в своїй масі протиставиться совєтській системі і її афганським куклам, боротьба, замість ущухати, загострюється. Згідно з провіреними даними щоденно гине пересічно 25 совєтських вояків.

Японські консерватисти вибрали нового лідера

Токіо, Японія. — Після смерти Масайоші Огіри, лідера японських консерватистів — ліберальнодемократичної партії — і прем'єр-міністра Японії почалися чималі контроверсії з персональних так і принципових причин. Не бракувало кандидатів на той керівний пост, тим більше що консерватисти здобули рішучу більшість в останніх виборах і мають перед собою довгий період влади в країні. У вівторок, 15-го липня, в рекордово короткому часі обрано нового лідера Зенка Сузукі.

Зенко Сузукі

З. Сузукі репрезентує зовсім інакший тип політичного діяча, як це звичайно буває. Він ніколи не боровся за керівний пост у своїй партії. У відрізненні від інших діячів він обстоював, що партія в сучасних умовах має бути здисциплінована, мати виразні, всіх її членів обов'язуючі позиції, які слід устійнювати внутрішньою дискусією, а в потребі компромісами. В зовнішній політиці він категорично обстоює тісну співпрацю з ЗСА і сильну мілітарну потужність Японії, що є продовженням лінії покійного Огіри.

Американські публічні опінії і засоби інформації зокрема фасцинує спосіб і час, який зужито на обрання нового лідера: 424 делегати партії, після 24-хвилинної процедури і коротких виступів, прийняли пропозицію обрати Сузукі на лідера партії і кандидата на прем'єра уряду, після чого Сузукі виголосив промову, яка тривала три хвилини і 20 секунд. У своєму слові він заявив, що свідомий своєї нездібности розв'язати величезні проблеми, які тепер є перед Японією і світом, але з допомогою і при співпраці інших, завдання повинні бути виконані. Згідно з законом імператор Гірогіто скличе негайно сесію парляменту, якому Сузукі буде запропонований на прем'єра. Вибір певний, тому що його партія має абсолютну більшість.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАНТЕОН ТЕПЛО ВІТАВ ОДУМІВЦІВ

Бавнд Брук, Н.Дж. (О.Ш.). — В днях 4-5-6-липня цього року український Бавнд Брук щиро й тепло вітав українську молодь зорганізовану в рядах Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) з нагоди тридцятиріччя існування цієї оганізації. Три дні були виповнені активністю членів ОДУМ-у і гостей, які приїхали відзначити цю подію з різних частин ЗСА і Канади. Були тут з Міннеаполісу, Каліфорнії, Чікаго, Детройту, Гошен, Клівленду, Рочестеру, Сиракюз, Боффало, Торонто, Ошави, Сент Кетринс, Лондону в Канаді, Філядельфії, Трентону, Ню Йорку й інших міст.

З'їзд ОДУМ-у ЗСА

В п'ятницю 4-го липня в осередку УПЦ в ЗСА в приміщеннях Музею о годині 9:30 рані розпочався 25-ий з'їзд ОДУМ-у, або за новим статутом 4-ий з'їзд Коша Старших Виховників ОДУМ-у в ЗСА. Член підготовчого Ювілейного комітету Іван Павленко офіційно відкрив з'їзд. Кошовий Віктор Войтихів започаткував з'їзд змістовним словом, підкреслюючи змагання ОДУМ-у на початках і в процесі свого існування.

ОДУМ перейшов усі труднощі протягом свого існування і сьогодні є частиною трійки в українському суспільстві: Пласт, СУМ, ОДУМ. Після однохвилинної мовчанки в пошані членам ОДУМ-у, які відійшли, Кошовий попросив о. прот. Ф.Історчина відчитати молитву, в якій разом з присутніми просив Божої ласки й допомоги скорого видужання Блаженнішого Митрополита Мстислава та опіки над членами ОДУМ-у під час з'їзду.

З'їздом керувала президія у складі: Андрій Шевченко — голова, Антон Філімончук — заступник, Віра Коновал — секретар та почесні члени о. прот. Ф.Історчин і В.Пеленко — голова ЦК ОДУМ-у. У звітах з діяльности голова і кожний референт відкрито говорили про недотягнення і здобутки своєї праці. Пізніше була жвава дискусія. Спеціяльну увагу було звернено на референтуру юнацтва й таборів. У висліді з'їздових нарад вибрано новий провід Коша СВ ОДУМ-у: А.Шевченко — кошовий, В.Вотихів — перший заступник і організаційний референт, Наталя Павленко — другий заступник і референт юнацтва, А.Філімончук — писар, Є.Кальман — скарбник, Іван Павленко — референт зовнішніх зв'язків Ірина Смик — референт внутрішніх зв'язків, Юрій Криволап, мол. — культурно-освітній референт, Олексій Пошиваник- референт преси, Юрій Іхтіаров і Тарас Коновал — члени. Контрольна комісія: Вол. Григоренко — голова, Віктор Швець та О.Шевченко — члени.

Після закінчення з'їзду Коша відбулася товариська спільня вечеря з участю понад 80-ти осіб в залі осередку УП Церкви в ЗСА, яку приготовили пані з місцевого Товариства Одумівських Приятелів (ТОП-у) Увечорі того ж дня в цій же залі відбулася успішна вечірка для молоді, на якій молодь після довшої перерви зустрілася, забавлялася, а частина також і політикувала. В той самий час ЦК ОДУМ-у засідав, плянуючи працю ОДУМ-у в майбутньому.

Панель

Фактичний Ювілейний з'їзд ОДУМ-у розпочався в суботу 5-го липня в готелі Маріот (Бавнд Брук) о годині 9:30 рано. Голова ЦК ОДУМ-у мгр Віктор Пеленко коротким і змістовним словом відкрив цей Ювілейний з'їзд, першою частиною якого був ідеологічний панель на тему: „Українська діяспора та перспективи існування ОДУМ-у в наступному десятилітті. Думки трьох одумівських поколінь."

Головну доповідь, яка віддзеркалювала думки першого покоління, виголосив д-р Василь Гришко, який динамічно представив генезу творення ОДУМ-у, підкреслюючи обставини, в яких цей процес відбувався. Модератором цієї частини був Олексій Пошиваник, а дискутантами — Ю.Нагорний, П.Гурський і Андрій Шевченко.

Головним доповідачем теми другого одумівського покоління був мгр Віктор Пеленко, голова ЦКОДУМ-у, він підкреслив, що майбутність ОДУМ-у перебуває в руках третього покоління, яке виросло й виховалося в рядах ОДУМ-у. Дискутантами були: д-р Євген Федоренко, д-р Юрій Криволап і Віктор Ліщина, а модератором був Юрій Криволап, мол.

Думки третього покоління викликали найбільше уваги й зацікавлення присутніх, що їх було понад 150 осіб, хоча б з уваги на те, що головну доповідь виголошено двома мовами. Молодий одумівець Дмитро Якута, теперішний президент СУСК-у (Союз Українських Студентів Канади), був головним доповідачем. Ролю модератора виконувала Ірина Смик. Дискутанти цієї частини були: Олексій Шевченко, Микола Мороз і Віра Коновал. Всі доповіді були цікаві, фахово опрацьовані і бездоганно виголошені. Багато присутніх брало активну участь в гарячій дискусії, яка концентрувалася навколо проблеми збереження української ідентичности і, найголовніше, навколо ролі української мови в цьому процесі.

Ювілейний бенкет

Увечорі в суботу 5-го липня в готелі Маріот (напроти Дому Української Культури) в одній з модерних заль відбувся ювілейний бенкет разом з мистецькою частиною і забавою піс звуки одумівської оркестри „Русалка". На жаль, частина бажаючих не могла брати участь у бенкеті, бо зголосилися в останній хвилині — на що ні ювілейний комітет, а особливо господарі готелю не були приготовані. Понад 400 осіб були учасниками цього свята, з них третина — молодь. Господарями бенкету були молоді одумівці Ірина Смик і Юрій Криволап, мол., які чудесно вив'язалися зі своїх обов'язків.

Головну доповідь виголосив генерал Петро Григоренко, голова Закордонно-

(Закінчення на ст. 3-ій)

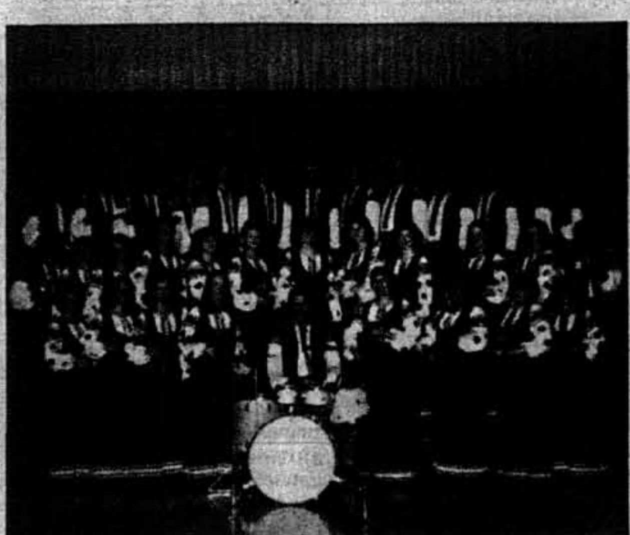
Бібліотекарі Гарварду співпрацюють з українськими установами

Кембрідж, Масс. (ФКУ). — Оксана Процик, бібліотекарка україніки в головній Гарвардській бібліотеці Вайднер і член Слов'янського відділу Гарвардської бібліотечної системи, взяла участь у річній конференції Американського Бібліотечного Товариства, яка відбулася при кінці червня ц.р. у Ню Йорку. Вона була теж на сходинах Слов'янської та Східньо-европейської секцій, Комітету бібліотечних дослідів і на сходинах Українського Бібліотечного Товариства Америки.

При цій нагоді О. Процик відвідала Наукове Товариство ім. Шевченка та інші українські наукові й видавничі установи, щоб обговорити можливості бібліотечних закупів і обмінів для української колекції в Гарварді. Такі ділові зустрічі скріплюють співпрацю УНІГУ з іншими українськими науковими установами.

О. Процик крім позиції в бібліотеці Вайднер є теж призначена на три роки членом комітету Гарвардської бібліотеки для комунікації й орієнтації.

Оркестра СУС з Гамілтону виступить на Союзівці

Музиканти, співаки й танцюристи з Гамілтону.

Союзівка. — Як і кожного кінця тижня, в п'ятницю, суботу й неділю — 18, 19 і 20-го липня — тут проходитимуть цікаві програми для гостей УНСоюзівської оселі, що включатимуть особливий виступ в суботу — концерт симфонічної оркестри СУС з Гамілтону, Канада, з хоровим складом та солістами, під керівництвом Івана Пасерба-Парсонса.

Концерт складатиметься з української інструментальної музики, сольоспівів, вокального квартету та кількох народних танців. Ця кольоритна група українських музикантів, співаків і танцюристів втішається заслуженою славою на канадському терені, і нарешті численні гості Союзівки зможуть також насолоджуватися їхнім виконанням українських пісень, танків і музики.

Після концерту — забава при звуках оркестри Б. Гірняка. Співає Ігор Раковський.

В Америці

НЕЗАЛЕЖНИЙ КАНДИДАТ на президента конгресмен Джон Андерсон відвідав 13-го липня ц.р. Берлін і побував біля берлінського „муру ганьби", а у промові виголошеній до численно зібраних він підкреслював потребу більш уважливої політики поміж Заходом і Сходом, яка у мирний спосіб змогла б розв'язати багато спірних питань.

ВІД НЕЧУВАНИХ ДОСІ СПЕК, які навістили південні і південо західні стейти вже померло досі 359 осіб в загальному, а в самому Тексасі 87, не враховуючи матеріяльних шкід, яких зазнали зокрема фармери від посухи і поголовного загину ходоби та птиці.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Джералд Форд прирік, що активно допомогатиме Роналдові Регенові у виборчій кампанії і зробить все можливе, що буде у його силах, щоб черговим Президентом З'єднаних Стейтів Америки був обраний він і щоб Республіканська партія відновила в народі престиж. Форд, виступаючи в понеділок, 14-го липня на республіканській Конвенції в Детройті заявив, що республіканці докладуть максимум зусиль для перемоги Регена. Крім того Форд заповів деякі зміни в оборонній системі ЗСА, якщо Реген виграє вибори.

КОЛИШНІЙ КОНҐРЕСМЕН Чарлз С.Діггс, демократ з Мічигену, дістав судовий виклик, що він мусить, починаючи з 23-го липня ц.р., розпочати відсиджувати у в'язниці свій 3-річний вирок за перекупство і спроневірення державних грошей. Діггс старався судовою дорогою уневажнити попереднє рішення суду, але Найвищий Суд відкинув його прохання.

ВЕРНОН ДЖОРДАН, негритянський лідер на якого невідомий вбивця був виконав атентат, приходить до здоров'я у нюйоркському шпиталі Корнелл Медікал Сентер і лікарі уважають, що його здоровельний стан значно поправився. Речник шпиталю заявив, що Джордан правдоподібно буде знятий з критичної листи, хоч його стан здоров'я треба все ще уважати дуже серіозним. Цейже речник відмовився відповісти коли Джордан буде звільнений зі шпиталю і куди він має намір від'їхати. Джордан був поранений 29-го травня ц.р. у Форт Вейні, Індіяна.

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ Мізурі Джозеф Тісдейл, турбуючись страшною спекою і велким відсотком смертности у стейті, проголосив виїмковий стан у стейті і наказав національній ґвардії допомогати загроженим особам чим тільки можна. Досі померло у стейті 119 осіб, а температура в понеділок, 14-го липня, сягала 119 степенів Фаренгайта. Крім того загинуло вже кільканадцять тисяч худоби і кількасот тесяч птиці, не згадуючи про втрату посівів і ярини. Губернатор звернувся також до федерального Уряду за фінансовою допомогою пляную чи закупити додаткову кількість вітряків і холодільників для старших віком громадян і конечно потребуючихосіб.

УРЯДОВІ АГЕНЦІЇ пробуватимуть випродуковувати менш шкідливий тютюн і випустити на ринок нові цигарети, які є менше шкідливі для здоров'я. Речник Крайового інституту дослідів рака, д-р Вінсент Т. Де Віта заявив, що тепер багато залежатиме від продуцентів тютюну, бо якщо йдеться про урядові агенції то вони взагалі стримлять до виелімінування цигарок і куріння.

РАДА ТРАНСПОРТАЦІЇ Ню Йорку і Ню Джерзі знову намагається піднести тарифи на переїзди мостів і тунелів з теперішних 1.50 до 2-ох долярів не зважаючи на застереження деяких членів цієї Ради і стейтових контролерів. Наприклад, контролер стейту Ню Йорк Едвард Реґен заявив, що Рада цілковито не потребує додаткових грошей на нові проєкти, бо вона розпоряджає достаніми фондами, щоб такі проєкти реалізувати.

У світі

ЛІТАКИ НЕВІДОМОГО походження і без знаків державної приналежности заатакували кубинські кораблі на середущому Атлантику, недалеко африканського побережжа. Кубинські кораблі-танкери доставляли пальне, як подають кубинські джерела, для кубинських риболовних човнів, що оперують в тих просторах. Від обстрілу з літаків загинув капітан одного з кораблів, а трьох старшин ранено. Кубинський уряд в Гавані засудив цього рода напади, які є відплатними акціями за операції кубинського експедиційного корпусу в різних країнах Африки.

ДЕНІ ШАМУН, СИН колишнього президента Ливану Каміля Шамуна, заповів дальшу боротьбу з іншою християнською групою в Ливані. Та інша група це Партія Фалянґи під проводом П'єра Ґемаєля, як розпоряджає найбільшими християнськими збройними формаціями й саме завдяки тому їй удалося розбити відділи під командою старшого Шамуна, які належали до Національної ліберальної партії, що він її очолює. Виступ молодшого Шамуна поставив під великий знак запиту можливості створення єдиного християнського фронту в Ливані.

В КАЇР, ЄГИПЕТ ПОЧАЛИСЯ відновлені ізраїльсько-єгипетські переговори в справі автономії для палестинських арабів. Переговори не мають великих виглядів на успіх бо обидві сторони рішуче обстоюють свої, зовсім протилежні позиції. Надії на американську інтервенцію також не великі, бо з огляду на американські вибори президент Картер, ані його уряд не матимуть змоги встрявати в них і робити натиск на обидві сторони, щоб вони шукали зближення. Крім цього постає додаткова трудність у зв'язку з пляном управи міста Єрусалиму на чолі з посадником Колєком побудувати модерну дорогу через старе місто, що мохаммедани вважають десекрацією святого місця. Інші знов твердять, що така новобудова загрозить старинним мурам і будовам здовж плянованої дороги, які є під охороною дуже важливого в Єрусалимі Уряду старинностей.

ОДИН З ВЕЛИКИХ англійських банків. Мідленд Банк оф Лондон купив 51 відсотків акцій 14-го по величині в ЗСА банку в Каліфорнії Кракер Нешенел Корпорейшен. Таким чином лондонський банк став контролюючим чинником у тому великому банковому концерні. Перебрання Кракер Нешенел закордонною фірмою є одним з чергових закупів чужим капіталом підприємств і інших вартостей в ЗСА. Цей контракт купна-продажі мусить бути потверджений відповідними державними установами. Таке потвердження запевнене, бо недавно державні чинники ЗСА заявили свою засадничу згоду на цього рода трансакції.

СОВЄТСЬКИЙ УРЯД не має стриму у виявах свого невдоволення з приводу твердої політики західних країн. Два тижні тому Москва заборонила амбасадорові ЗСА Томасові Ватсонові передати через московське телебачення святочне слово в пошану Дня Незалежности ЗСА, 4-го липня. Те саме повторила вона супроти французького амбасадора, якому недозволено через совєтське телебачення передати привіт і коротку промову з нагоди Дня Бастилії, 14-го липня-найбільшого свята Французької республіки.

ЗМІЦНЮЮЧИ СВОЮ ВЛАДУ в Південній Кореї, мілітарна хунта переводить відповідні персональні пересунення. Генерал Чон Ту Гван, який очолює Постійний комітет національної безпеки, фактичний диспозиційний чинник, якому підлягає уряд і державна екзекутива на чолі з Президентом Чой Кю Га, передав керування корейською Центральною розвідочною службою свому співробітникові генералові Ю Ганг Сонгові. Ген. Ю Ганг Сонг був командиром найважливішого мілітарного терену з доступами до Сеулу, столиці Південної Кореї. Для зміцнення апарату Центральної розвідочної служби проведено в ньому велику чистку й усунено всі мало кваліфіковані, або морально нестійкі елементи.

ПРИГАДКА

Пригадуємо всім ВШ Передплатникам „Свободи", що з днем 1-го червня ц. р. одержують англомовний „Український Тижневик" тільки ті передплатники щоденника, які вислали замовлення і належну передплату „Українського Тижневика". Для вигоди тих передплатників, які бажають одержувати „Український Тижневик", але ще не вислали такого замовлення і передплати, поміщуємо в цьому числі відповідний формуляр, що його можна вирізати і переслати виповненого разом з чеком передплати до Адміністрації „Свободи".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily exept Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Важлива місія Папи

Папа Іван Павло II повернувся до Ватикану. Його 12-денна подорож до майже суцільно католицької Бразилії з її соціяльними контрастами — модерними хмародерами і курними хатками, дорогими автомобілями і возиками з запряженими ослами, заможними верствами населення із заробітком 20 і більше тисяч долярів і упослідженими індіянами, які цілком не можуть дістати праці і ціле плем'я призначене на вимирання, — викликали не тільки у Голови Римо-Католицької Церкви, але також у провідних політичних і релігійних колах Південної Америки глибоку застанову й призадуму.

Відвідини Папи у Бразилії не залишили жадного сумніву, що Церква, репрезентована Папою Іваном Павлом II, стоятиме твердо по стороні соціяльної справедливости і вирівняння тих соціяльних різниць, які у дальшій перспективі криють у собі велику небезпеку для стабільних урядів держав Латинської Америки, а Бразилії — в першу чергу. Не зважаючи на те, що Папа чинить спротив участі священиків у політичному житті і закликає зокрема молодих бразилійців відкидати форму насильства у розв'язці багатьох політичних і особливо соціяльних проблем, ніхто не сумнівається, що Католицька Церква допильновуватиме в майбутньому, щоб уряди Південної Америки розв'язували в себе ці болючі соціяльні проблеми, які тісно пов'язані не тільки зі справедливістю, але також з людськими правами кожного індивідума, правами, що їх порушують деякі уряди від років.

Політичні аналітики звертають увагу на те, що не зважаючи на заступництво Папи за біднішу верству населення перед офіційним урядом Бразилії, поза численними нарадами, консультаціями й розмовами Папи з бразилійським єпископатом, метою яких були справи соціяльної справедливости, в політичних колах відчувається певна нотка незадоволення не з приводу картання Папи і його систематичних закликів до справедливости, але з приводу симпатії і признання для тих латино-американських країн, які, не зважаючи на комуністичний тиск і комуністичне зазіхання збоку, зуміли вдержати демократичну форму правління у їхніх країнах — нехай і не повну, — забезпечивши при тому також релігійну свободу для своїх народів. На думку цих кіл, не вистачає тільки закликати молодих бразилійців не сприймати марксистську ідеологію і сприяти урядові у розв'язці соціяльних реформ, але треба мобілізувати їх до активного спротиву злові, яким, безсумніву, є комунізм.

В загальному беручи, місія Папи Івана Павла II була надзвичайно успішна і треба надіятися, що вона принесе корисні наслідки вже в найближчому майбутньому.

Самостійність — одне право народів

Проголошення резолюції про „Тиждень Поневолених Націй" з 17-го липня 1959 року є одним з тих важних законодавств Америки, що, подібно як „Листа Прав" (Біл ов Райтс), є тим інструментом, який тримає Америку на принципіяльному шляху без огляду на те, яка адміністрація при владі у Вашінгтоні.

Хоч Державний Департамент чи Білий Дім стараються „зменшити тертя" та вести ділові справи, „як звичайно", з СССР і комуністичними сателітами, Резолюція про Поневолені Нації кожного року пригадує Америці про її відповідальність перед сотнями мільйонів народів, які втратили свою незалежність та основні свободи і національна ідентичність яких перебуває під безперервним обстрілом комуністичної Москви.

Список поневолених націй великий і росте майже кожного року, тому то закон Американського Конгресу про відзначення „Тижня Поневолених Націй" є чи не одним з найважливіших офіціяльних документів про право до повної державної незалежности для поневолених націй. Мабуть ніде в світі немає офіційного документу, проголошеного найвищою владою якоїсь країни про те, що Україна й інші поневолені народи мають абсолютне право мати свою власну державу. А Америка такий документ проголосила.

На жаль, багато з українців, які є безперечно патріотами, не здають собі справи з важливости Резолюції про „Тиждень Поневолених Націй". Тому, коли відбувається відзначування „Тижня Поневолених Націй" у половині липня, українці, з малими вимками, не беруть масової участи в тих відзначуваннях, подаючи ряд не поважних причин, як спеку, вакаційний час і тому подібне.

Тепер, коли московський імперіялізм знову в повному поході, значення ТПН повинно бути визнане усіма, що їх турбує московська агресія, скрізь по всьому світі.

Але, на жаль, не всі країни вільного світу розуміють цю вимогу часу. Зокрема не розуміє цього Европа, — можливо, щоб не погнівати московського медведя.

Совєтський Союз робить все можливе, щоб скрити перед світом свою Ахілесову п'яту —мільйони поневолених не-російських народів. До певної міри йому це вдається. І ось американці, хоч мають велику повагу й подив для окремих дисидентів в СССР, чи навіть до груп дисидентів, ще не переконалися, що поневоленими є не тільки певні кляси інтелектуалів, але й цілі нації.

В цьому відношенні приклад однієї нюйоркської газети „Нюз Ворлд" є знаменним вимком, бо в неділю 13-го липня цей часопис видав 12-сторінковий додаток про поневолені народи, подаючи своїм читачам основні дані про поневолення цілих народів Европи і Азії московським комуністичним імперіялізмом.

Це — визначний крок вперед, і ми мусимо безнастанно дбати про те, щоб справа поневолених народів була широко відома і Американському Урядові і всьому американському народові.

КУБИНСЬКИЙ КОНСУЛ на Канарійських островах обвинуватив уряд Марокка в переведені збройного летунського нападу на кубинські риболовні кораблі, які оперують недалеко берегів Середущої Африки. Консул Єзус Фернандез Понсе подав, що напад був заздалегідь підготований і пляново переведений, а не припадковий. Перед атакою бойових літаків розвідочний літак провірив, що йдеться справді про кубинські кораблі, а після того надлетіли літаки, що заатакували кораблі. В атаці загинув капітан одного з кубинських кораблів, а декількох старшин було ранених. Літаки не мали ніяких знаків. Кубинські військові частини на африканському континенті допомагають збройно Африканській партизанській групі „Полісаріо фронт", яка веде боротьбу проти Марокка. Так само кубинський уряд Кастра є головним постачальником зброї для тієї групи.

К. Крупський

ЖУРНАЛ „ТАЙМ" ПРО СССР

Майже дві третини журналу „Тайм" (56 на усіх 88 сторінок) з датою 23-го червня 1980 року заповнені статтями та світлинами про Совєтський Союз. Статті доповнені картою Совєтського Союзу, кількома статистичними таблицями, діялогами, а закінчені сторінкою типових анекдотів із совєтського життя.

Імена авторів статтей не подані, хоч з листа видавництва журналу „Тайм" до читачів (сторінка 2) виходить, що матеріял для цього спеціяльного випуску збирала в Совєтському Союзі ціла група американських кореспондентів з фотографом. вони перевели інтерв'ю з багатьма совєтськими громадянами та відвідали багато міст Совєтського Союзу. Все це завдання виконано за попереднім договоренням з відповідними офіційними чинниками.

Спочатку кореспондентам „Тайм" усе йшло досить гладко, але, коли наступила афганістанська криза, „температура" несподівано упала, а все ж таки вони зібрали понад тисячу машинописних сторінок матеріялу і багато світлин. Той матеріял зредагував Строб Талботт, який колись був кореспондентом від журналу „Тайм" в Совєтському Союзі, а також був перекладачем спогадів Хрущова на англійську мову. Крім того в упорядкуванні матеріялу дораджували відомі автори літературних праць про Совєтський Союз, а також професор політичних наук при Колюмбійському університеті Северин Біалер.

Різні теми

Окремі статті покривають такі теми про Совєтський Союз: імперія, військо, економія і підприємство, енергія, релігія, преса, освіта, медицина, спорт та інші. На обгортці нарисована червона зірка із молотом та серпом у центрі, на тлі якої видніє білий напис „Всередині СССР".

Поданий матеріял віддображає дійсне життя совєтських громадян і зовсім іде в дусі слів поета Некрасова з поеми „Кому на Руси жить хорошо?", що є подані як мотто до вступної статті:

„Бідолашна і багата,
гноблена і сильна,
слаба і потужна,
Мати Росіє! Хто може
бути щасливим в тобі?"

В другому місці статті є подані слова Пушкіна, які він сказав, читаючи: „Мертві душі" Гоголя: „О, Боже! яка сумна наша Росія". Стаття починається такими правдивима словами: „Союз Совєтських Соціялістичних Республік — не тільки країна, але також найбільша і, мабуть, остання імперія в історії".

Для українських читачів все інше в тексті статтей вже не нова, а добре відома історія. Совєтський Союз зробив величезний поступ, особливо у виробі електричної енергії, газу, цементу, заліза й інших півфабрикатів. Також зробив колосальний поступ у мілітарному озброєнні, але, не зважаючи на це, черги біля крамниць з взуттям, одягом та харчовими продуктами є щоденним явищем в містах Совєтського Союзу. Як відомо, в тих чергах не стоять партійні достойники ані члени їхніх родин, бо для них є окремі крамниці, до яких звичайний громадянин не має доступу.

В загальних крамницях недбало, а то й зухвало поводяться з покупцями. По містах Совєтського Союзу і дальше відчувають мешканевий брак, хоч на порівняльній таблиці цін Ню Йорку з Москвою оплата за мешкання в Ню Йорку дуже вища в порівнянні з Москвою. Тільки біда в тому, що в Москві треба вписатися на листу, добго чекати, а часто ще й треба мати протекцію, щоб дістати помешкання, а в Ню Йорку помешкання завжди є до винайму.

Близько правди

У частині про совєтські „республіки" й їхні відносини до „матері" Москви (сторінка 26) написано один досить близький правди абзац про Україну: „На-

(Закінчення на стор. 4)

Я. Гайвас

У ЧЕРЗІ ЛІКВІДАЦІЙ

Історія України під совєтською окупацією, то значить її останній 60-річний період, не належить до найпопулярніших тем серед наших старших і молодших науковців. Хоч як вона нам потрібна і хоч який великий попит на цього роду наукові твори на світових книжкових ринках, мало хто з активних наукових дослідників береться до вивчення й суцільного представлення того цілого періоду. Історія революції і перших років совєтської окупації дочекалася своїх дослідників, праці яких багато причинилися до висвітлення тієї доби й викликали чималий відгомін. Зате до історії тих шістдесяти років, що їх український нарід перетерпів у СССР, є фактично тільки причинки, монографії, численні фрагментарні й епізодичні описи подій і різних життьових виявів, але суцільної, всеобіймаючої праці, яка ввесь той період представляла б усебічно у його ставанні, в причиновому пов'язанні, яка дала б картину цілої доби, нанесених у ній знищень і процесів у глибині національної свідомости і народної творчости дотепер немає. Очевидно, що серед тих праць, які появились, є дуже цінні, які напевно стануть фундаментом для прагматичної історії тієї жахливої доби.

Привітаймо книжку

І тому тим більше треба привітати появу однотомника, який хоч не охоплює цілости, але представляє перших двадцять років панування большевиків в Україні, тобто від 1919 до 1939 року. Є це Євгена Пастернака: „Україна під большевиками" (1919-1939), видана в Торонто 1979 року.

На базі багатих совєтських й інших матеріялів автор представляє цих 20 років у житті українського народу.

Якщо хтось бажав би дати короткий конспект праці Є. Пастернака, то найповніше можна б це зробити, поділивши її на п'ять головних тем: 1. Ліквідація большевиками української державности, 2. Ліквідація українських політичних партій і взагалі політичного життя в Україні, 3. Ліквідація Української Православної Автокефальної Церкви, 4. Ліквідація українських комуністів, 5. Народовбивство, спроби ліквідації українського народу.

Не зважаючи на різні ілюзії і спроби оптимістичних інтепретацій, Є. Пастернак на основі совєтських матеріялів і фактажу дефінітивно доказує, що большевики зразу і від самого початку прагнули повної і безумовної ліквідації української держави. Ясно, що для цього вони вживали різних тактичних заходів і маневрів та послуговувалися українськими маріонетками. Є. Пастернак стверджує, що Москва ні на хвилину не трактувала серйозно української держави і навіть такий курйоз: „уряд" підсовєтської України ВУЦИК — Всеукраїнський Центральний Исполнительный Комітет — так і не дочекався українізації своєї назви (ст. 25-26), а горезвісну Че-Ка організовано в Україні без будь-якого закону, чийогось розпорядку, а просто „явочним порядком" прийшли з Москви накази після декрету Леніна, яким створено Че-Ка,й ніколи навіть у голову не приходило, що це треба було б якось оформити в Україні.

Українські комуністи

Із українського боку, тобто з боку українських комуністів, не було найменшого розуміння для подій, що розігравались довкола них. Комуністи українського походження ніколи навіть не додумались до такого, як це зробив Тіто із своїми товаришами 12-го квітня 1948 року. Після отримання брутального листа від Сталіна, в якому той нагадав долю Троцького, Тіто зібрав своїх співробітників, щоб вирішити, що їм далі робити. Він сам перший у своєму слові на тій нараді з'ясував своїм товаришам: йдеться не про ідеологія, не про міжпартійні стосунки, а йдеться про національну незалежність. Син хорватського селянина, з професії слюсар, Тіто розумів краще положення, чим усі Скрипники, Мазуренки, Пісоцькі, Ткаченки, Панаси Любченки, Еллани — Блакитні, Полози і так далі. І якщо б Тіто і його товариші вгнулися були під натиском Сталіна, то їх в короткому часі так само ліквідували б під стовпом ганьби їхні власні товариші на наказ з Москви, як поліквідували названих вище українських діячів, а з ними й сотні та тисячі інших.

Коли при допомозі таки наших запаморочених лівизною і розгублених діячів совєтська влада знищила нашу державність, тоді взялися до вирвання з корінням залишків українських політичних середовищ і

(Закінчення на ст. 3-ій)

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

В. Т-ий

ЗАКАРПАТТЯ Й МАДЯРЩИНА
В ДОСЛІДНОМУ АСПЕКТІ

На тему „Закарпаття й Мадярщина" в історично-етнічному аспекті виголосив доповідь, добрий знавець цієї проблеми д-р Вінкентій Шандор. Може тут подане резюме цієї доповіді заохотить наших дослідників нам суміжних народів, таки поважніше взятися за розроблення проблем, які є частинно української історії. У питанні українсько-мадярських взаємин — у порівнянні із нашими дослідами справ польських чи російських — у нас велика недостача, яка тим самим колись може дуже негативно відбитись на виграші наших стосунків з Мадярщиною, як державою. Такої поразки ми зазнали на Віденській арбітражній конференції у 1938 році, де мадярська делегація прибула із вагоном своїх та заразом антиукраїнських матеріялів, коли українська делегація привезла з собою документи в двох течках...

Ось тому „провокативну", а тим самим атрактивну студію д-ра Вінкентія Шандора в справі українсько-мадярських стосунків на протязі сторіч, хоча б в етнічному аспекті, присутні на правничій студійній сесії привітали з вдоволенням, довідавшись про ці справи, представлені в такому історичному вигляді, мабуть, вперше.

А з цим треба бути вдячним Науковому Товариству ім. Шевченка та Товариству Українських Правників за влаштовування спільних конференцій на актуальні теми українського політичного життя в перспективі майбутности. Тут можна висловити лише побажання, щоб про наші сусідні теми обидва Товариства влаштовували такі дослідні вечори не раз врік, а щопівроку, запросивши різних наших експертів у проблемах, в яких правний та історично-політичний аспект буде основним та на базі яких можна б фахово розглянути важливі питання, з яких часто не мається в нас виробленого погляду чи устійнених постанов.

Щоби вступ до огляду доповіді не залишився лише пригорщею фраз, нижче подаємо витяг фактів, з якими варто познайомитися ширшому колу читачів чи громадськості.

Мадяризація Закарпаття

— Первісними поселенцями Закарпаття, тобто ще до прибуття сюди мадярів, були слов'янські власники цієї землі, на тему яких антропологи сучасної України поставили багато тез;

— Існує велика кількість наукових даних про мадяризацію Закарпаття на протязі століть, хоча мадяри стараються своїми безосновними „джерелами" заперечити їхню народовбивчу експансію у Карпатах. Про факт знищення 2,8 міл. слов'ян — українців та словаків, етнічно знищених між 1787-1900 роками — довів джерельними даними в 1920 роках не хто інший, як саме Оскар Єсі міністер національностей першого мадярського уряду 1918/19 років. Найсильнішою добою мадяризації були роки 1791-1850;

— Цікавий також і цей факт, що перший часопис мадярською мовою („Мадярський Вісник") появився у 1780 році, а Няговське Євангеліє було друковане таки в руській мові у грушівському манастирі на Закарпатті у 1583 році. Це сталося у тому часі, коли у 1574 році появилась була перша руська граматика Івана Федоровича у 1574 році. Це значить, що таки українська культура мала вилив на розвиток мадярської культури, а не навпаки. Про те була цікава нотатка в „Фельдшер Беобахтер" в початках січня 1939 року. За володіння короля Бейлі II (1172-1196), коли Русь входила у взаємини із Мадярщиною, династично або економічно, київська культура була безцінною для росту паннонських мадяр;

— У виборчій системі Мадярщини у 1800-их роках, румуни, (2,500.000) етнічні домінанти Семигорода були репрезентовані в мадярському соймі одним голосом. Тим самим про русинів Срібної Землі в парляменті не могло бути й мови...;

— Д-р В. Шандор знаменито пояснив знесення найважливішої мадярської коронаційної регалії корони св. Стефана. Доповідач, основуючись на джерельних матеріялах, заперечив твердження мадярів про подарунок Папи Сильвестра II-го корони мадярському королеві Стефанові (997-1038). За д-р Шандором, корона складається із трьох частин: візантійської, якої то форми регалію передав королеві Ґейзі І-му (1074-1077) імператор Михайло Дукас VII-ий. А з цим постає питання, коли прийшло до поставлення папської (верхньої частини) регалії на тоді існуючу візантійську корону. Отже аксіома мадярів про пов'язаність усіх народів історичної Мадярщини саме короною св. Стефана в політичному сенсі не має логічних основ. Д-р Шандор обґрунтував ці факти науковими даними, що й створило всю атрактивність цілої історичної лекції, яка вкінці викликала цікаву та вартісну дискусію в колі правників.

Наші наукові надбання в аспекті мадярського питання є лише товчком до посиленого досліджування цієї сусідської нам проблеми зокрема в нашому підході до справи, яка може колись заважити на успішності наших взаємин з Мадярщиною, яка, на жаль, ще досі не спроможна зрозуміти вартости для неї України як держави-буфера між Росією та Мадярщиною.

Але поміж мадярами ще й дальше панує теорія спасення Мадярщини зі сподіваннями на об'єднану та сильну Польщу, яка відмежовувала би Мадярщину від Росії. Проблема Закарпаття становить заборolo в домовленні з Україною, перед якою треба було б поступитися коштом Карпатської України. Отож перед політичним світом Мадярщини стоїть питання:

мир та розвиток без Закарпаття — чи тимчасовість спокою із постійною загрозою, що Мадярщина стане сателітом Совєтського Союзу. А якщо йдеться про історичну могутність Польщі, то це фантазія без реальних основ.

Іван Головінський

ХАРКІВСЬКА ГРУПА ПСИХОЛОГІВ ТА ЇХНЄ НАУКОВЕ ЗНАЧЕННЯ

(1)

(Доповідь, виголошена на з'їзді Постійної Конференції Українознавчих Студій, Гарвардський університет, 1980р.)

Серед усіх істот єдина людина своїм інтелектом пов'язує минуле, сучасне і майбутнє та має можливість не тільки розуміти, але і творити дійсність. Тому і не диво, що в центрі сучасних наукових дослідів психології є питання споріднені із многогранними функціями інтелекту і пам'яті. Твердження Декарта: „Cogito ergo sum" (Я мислю, отже існую) до сьогодні цікавить дослідників психології. Сучасна наукова психологія відкинула дуалізм почувань „візаві" інтелекту, а розуміє обидва процеси як тісно сполучені вияви пристосування організму до свого оточення.

Наукові досліди світосприймання (perception), аналізи явищ і подій (information processing) та пам'яті знайшли широке застосування у розвитковій, освітній і клінічній психології. Прізвища дослідників, як Броадбент, Брунер, Елліс, Пяже, Спіц та інші, загально відомі у науковій психологічній літературі. Частіше можна тепер також побачити в американських психологічних публікаціях прізвища О. Запорожця, Зінченків, Середи, Снопика та інших. Одначе на Заході їх не знають як українських психологів, а прямо як „совєтських", хоча „совєтський" — це політичне, а не національне поняття.

Цей брак національного опреділення спричинений у великій мірі тим, що на Україні під сучасну пору не появляється жодний психологічний журнал українською мовою, не зважаючи на те, що існують численні катедри психології в університетах України, як рівнож Науково-дослідчий Інститут Психології УССР у Києві. Є кілька циклостилевих видань Київського Інституту Психології чи Харківського університету, які появляються українською мовою, але ці видання малого накладу і майже невідомі поза межами України.

Українські психологи силою обставин змушені друкувати свої дослідчі праці у „Вопросах психології" і „Дефектології", які появляються російською мовою. Коли ці журнали перекладають на англійську мову, то американські перекладачі уважають тих, що пишуть російською мовою, за росіян. В додатку навіть міжнародні джерела, як наприклад „International Digest of Psychologists", що друкується в Голляндії подає прізвища українських психологів російською транслітерацією, наприклад, серед 28-ми прізвищ українських психологів подано: Горбач, замість Горбач, Гоубенко, замість Губенко, Гаубко, замість Губко і т.д.

Слід також звернути увагу на те, як совєтські джерела замовчують або свідомо фальшують національне походження українських психологів. Наприклад, у статті, присвяченій відомому дефектологові Щербині, дослівно написано: „Русский тифлопедагог Щербина", а далі: „Щербина народився 1-го березня 1874 року в Прилуках на Полтавщині" (Дефектологія, 1977, ч. 2 ст. 90).

Знову ж у „Вопросах психології" (1979 ч.1. ст. 155) є згадка про професора Стефана Белея, колишнього керівника психологічної лябораторії Варшавського університету, як про „визначного польського психолога". Насправді ж професор Белей був чи не одним із перших українських психологів Львівського університету. У 1916 році він написав психологічну монографію про Тараса Шевченка п.н. „З психології творчости Шевченка" (Львів, 1916).

Треба також звернути увагу на те, що в сучасній дійсності українська психологія на Україні не існує. Існує натомість суто совєтська психологія, яка у своїх теоретичних основах спирається на діялектичному матеріялізмі (діяматі) і марксизмі-ленінізмі, а в національному питанні служить шовіністичним інтересам Москви. На жаль, силою обставин у тій жорстокій дійсності працює цілий ряд українських психологів, наукові досліди яких збагачують наше знання психології, одначе їхні труди присвоює собі „совєтська" і російська наука.

Мета цієї короткої розвідки — подати вклад українських психологів Харківського університету на розвиток сучасної психологічної науки. Харківський університет — це найстарший університет України, заснований в 1804 році. Вплив на його формування мали ідеї Григорія Сковороди, відомого українського філософа, яких жив і навчав на Слоботжанщині. Як відомо, Григорій Сковорода був учнем Київської Могилянської Академії. З історією Харківського університету зв'язана діяльність академіка Потебні, який, як відомо, цікавився психологією і писав на тему психології слова в українській народній поезії.

В перші роки совєтської влади із Харківським психологічним інститутом ім. Григорія Сковороди співпрацював світової слави психолог Виґотський. Численні його наукові праці перекладено англійською мовою. Його працю „Думка і мова" переведено англійською мовою в 1962 році. В 1978 році появилася англійською мовою його книжка „Mind in Society" (Harvard University Press, Combridge, Mass.). Одначе праця Виготського в Харківському університеті ще мало досліджена.

Приблизно в 1931 році переїхали на працю до Харкова такі пізніше широко відомі психологи, як А. Н. Леонтієв, Л. І. Божович, О.В. Запорожець та інші. Інститут психології ім. Григорія Сковороди закінчило багато українських психологів, між ними П.І. Зінченко, П.Ю. Ґалперін, Л.І. Божович, К. І. Хоменко.

Визначні відкриття психологів Харківського університету можна відмітити в таких ділянках, як світосприймання, аналіза явищ і подій та пам'ять. Світосприймання — це надзвичайно скомплікований процес, у висліді якого наш інтелект спроможний розрізнити питомі і характеристичні властивості предметів і явищ. Наприклад, зорове світосприймання полягає на тому, що світло, яке є формою електо-магнетної енергії, перетворюється в зіниці ока і в очному нерві на біо-хемічну енергію. Ця біо-хемічна енергія пливе через аналізатори до мозкової кори, де перетворюється у спосіб ще докладно не зрозумілий в уявні образи.

(Продовження буде)

Дописи з життя громад, установ, організацій чи осіб мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками й писати розбірливо. Дописи слід надсилати до десяти днів після відбуття даної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи й правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища, не скорочуючи їх. У випадку англійських імен чи назв треба дати в дужках і їх.

Український пантеон...

(Закінчення зі стор. 1)

гоПредставництва Укрінської Гельсінкської Групи. В промові генерал наголосив небезпеку російсько-комуністичного режиму і нашу відповідальність супроти здержання його експансії. „Не важливо, хто поїде до Мадриду, — говорив генерал Григоренко,— важливо,щоб поїхати туди повністю приготованими."

Однією з кульмінаційних точок вечора було передання подарунку від ОДУМ-у Їх Блаженству Митрополитові Мстиславові — різьблений тризуб — роботи Тарана з Ґошен, Індіяни — і передання через о. прот. Ф.Істочина від усіх учасників з'їзду Йому найкращих побажань скорого видужання.

У бенкеті брали участь наступні представники організацій: о. прот. А.Селепина — Консисторія УПЦ в ЗСА, мгр І.Базарко — УККА, п-і Коропецька — Пласт, В.Оріховський — УНСоюз, д-р Ричок — УБСоюз, Валентина Кузьмич — Об'єднання Православних Сестрицтв Америки, д-р А.Лозинський — КУМО, Р.Стойко — СУСТА, Клецор — Місцевий відділ УККА, П.Крючко — Сестрицтво Св. Покрови при Церкві-Пам'ятнику, В.Несенюк — Братство св. Андрія при Церкві-Пам'ятнику, М. Шульга — Кредитівка св. Андрія в Бавнд Бруку, д-р Є.Федоренко — НТШ, д-р М.Воскобійник — ЦК УРДП, мгр Ю.Нагорний — ОУРДП. СКВУ, УВАН, СУМ та інші організації прислали письмові привіти. Мистецьку частину виповнили мистецьким виконанням дві групи: Ансабль бандуристів „Кобзарі" з Сент Кетеринс, Канада, під керівництвом Оксани Метулинської і одумівський струнний ансамбль з Чікаго під керівництвом Віктора Войтихова.

Геть за північ ще заля була виповнена молоддю і старшими, які танцювали, розважалися, згадували початки творення й росту ОДУМ-у і пізніше неохоче прощалися надобраніч, бо в неділю 6-го липня в Церкві-Пам'ятнику відправлялося спеціяльне Богослуження.

Служба Божа

П'ять священиків під проводом о. декана Ф.Істочина служили Святу Літургію. Між ними були о. диякон В.Поліщук, який своїм співом дійсно оздоблював Службу Божу, й о. Є.Криволап, який виховався в рядах ОДУМ-у. Гриміло могутнє многоліття Первоієрархові Української Православної Церкви в Америці Їх Блаженству Митрополитові Мстиславові і всім одумівцям з нагоди 30-річчя існування ОДУМ-у, а вічна пам'ять упокоєним друзям карбувалася в серцях незабутньою луною.

В пошані тим, які відійшли

Після Служби Божої колони уніформованих одумівців разом із священиками урочисто прямували на цвинтар, щоб віддати пошану членам ОДУМ-у, які відійшли. Це була дійсно урочиста хвилина. Біля могили св.п. Президента УНРеспубліки в екзилі д-ра Степана Витвицького було відправлено панахиду, а пізніше голова ЦК ОДУМ-у Віктор Педенко урочисто поклав вінок квітів, які йому передали хорунжі. На цвинтарі майоріли голубі прапори, іскрилися квіти, лунала команда — вінки квітів, як вияв пошани до своїх друзів, членів організації, складалися на могилах проф. М.Фоменка, проф. І. Сенька, проф. В.Григоренка, Миколи Понеділка, Миколи Дзябенка й інших... Китицю квітів голова ЦК ОДУМ-у зложив на свіжій могилі — дев'ять днів тому — батька молодих одумівців Миколи і Степана Фурсиків.

* * *

З благословення Митрополита Мстислава як настоятеля Церкви-Пам'ятника Консисторія і місцеве сестрицтво Св. Покрови і братство св. Андрія тепло гостило в залі осередку всіх одумівців і гостей.

Було гамірно, весело. Лише в декого з молодих друзів скапували непрохані сльози — прощання. Так закінчився ще один розділ з книги буття ОДУМ-у.

Всі почувалися, що вони протягом трьох днів перебули на клаптику рідної землі — Українського Пантеону.

У черзі...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

поодиноких людей. А ліквідували їх не просто, а знову ж українськими руками, так як вони перед тим добивали рештки українських самостійників, та ще й виставляли на крайню ганьбу. Всі вони гинули, як „польські", „німецькі", „японські" шпигуни й диверсанти. Їхню смерть супроводила ненависть народу, що його вони підвели під жахливий удар. Є. Пастернак для ілюстрації наводить смерть А. Пісоцького-Річицького. Цей уповноважений ЦК КПбУ керував „хлібозаготівлею" на Херсонщині. Хлібозаготівля — це був звичайний грабіж,сполучений з вбивствами щонайкращих українських селян. Коли насильств і вбивст, нищення сіл і селян було большевикам уже доволі, тоді вони обвинуватили Пісоцького-Річицького у тих усіх злочинах. Під час „народного суду" селяни хотіли його живцем розірвати, але комуністи вигадали дла нього ще гіршу смерть. Бож коли понад сто свідків зізнали про його звірства, деякі історики твердять, що це все була звичайна совєтська інсценізація, тоді його „за знущання над селянами і за звірства" засуджено на смерть і там же перед селянами розстріляно.

Ліквідаційні методи

Ліквідація Української Православної Автокефальної Церкви була показовою лекцією совєтських метод. Голова ВПЦР (Всеукраїнської Православної Церковної Ради Михайло Мороз був аґентом ҐПУ (ст. 118), так само секретар тієї Ради, протоієрей Кость Янушевський. Чесних ієрархів і священиків на чолі з митрополитом Липківським обсипувано наклепами, паплюжено, арештовувано; аж 28-го січня 1930 року Церкву на так званому Надзвичайному Соборі руками її священослужителів ліквідовано (ст. 121).

Методи ліквідації українських комуністів — відомі. Декілька з них на чолі із Скрипником і Хвильовим і поповнили самогубство, а всі інші з малесенькими винятками загинули погань-блені, як шпигуни, диверсанти тощо з рук ката.

Большевики ліквідували нарід масово. Розстрілами, як у Вінниці, масовими вивозами, великим голодом.

За роки совєтської влади дефіцит українського населення осягнув десятки мільйонів. Між іншим дотепер ніхто з українських демографів не з'ясував цього у відповідному науковому творі! Ліквідація мільйонів українського населення — це такий великий своїми розмірами злочин, що навіть совєтська влада не може його приховати. І ось тепер під натиском подій вони пробують звалювати вину на... буржуазних націоналістів. 1979 року появилася збірка памфлетів Івана Кочана, „лавреата республіканської премії імені Ярослава Галана", де цей вислужник, якому немає рівні, пробує підкинути українським націоналістам „скорочення населення Радянської України". В слід за ним в рецензії на його юдиний опус „Поцілунок Іуди" місячник „Дніпро" в числі за травень 1980 повторює й собі, що це українські націоналісти „в спілці з католицькою уніятською церквою призвели до скорочення народу".

Книжка Є. Пастернака власне вартісна тим, що її автор представляє події й процеси на протязі двох десятків років і це дає йому змогу уникнути тих усіх помилок, які часто-густо чинять ті, які описують тільки поодинокі епізоди і, не бачивши цілости, знаходять у різних Косіорів, Любченків чи Полозів та в їхньому поступуванні щось людського, вартісного.

Треба надіятися, що після видання книжки Є. Пастернака знайдуться інші, або може він сам, що візьмуть за написання історії тієї цілої доби 60 років панування большевиків в Україні. Ґрунт для цього підготований, матеріялів, документів, причинків вистачає, залишається до виконання тільки це безумовно портібне видання.

ВІДЗНАЧАТЬ РІЧНИЦЮ БОЇВ ПІД БРОДАМИ

Лігайтон, Па. (О. Л-ий). — Цьогорічну — 36-ту річницю пам'ятних боїв Української Дивізії проти московської Червоної армії в липні 1944-го року під Бродами відзначать спільно Станиці колишніх вояків І-ої Української Дивізії УНА у Філядельфії та Лігайтоні в неділю, 27-го липня, на оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, де в 11-ій годині перед полуднем буде відслужена польова Служба Божа та панахида за поляглих під Бродами вояків Української Дивізії.

Безпосередньо після церковних відправ відбудеться у вітальній залі оселі комбатантська зустріч з громадянством за святочним обідом із відповідною короткою програмою.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

І — 1980

По 1,000.00 дол. — о. Теодозій Атаманюк, Юлія і Іван Вертипорох, Роман Кухта.
500.00 дол. — Ольга Коцан
250.00 дол. — д-р Ірена Гребеняк в пам. батька Івана і брата Романа.
125.00 дол. — Петро Стефанів.
По 100.00 дол. — Дарія Савдик, Дарія Витанович, В. і А. Петришин, М. і І. Бучак, Н. Н.
По 50.00 дол. — Я. Петрів, В. Петрів.
30.00 дол. — В. Мерещак.
По 25.00 дол. В. і І. Вижницькі, Б. і Е. Михайлів, М. і А. Радович, О. і С. Богданович.
По 20.00 дол. — А. Фраґніто, О. і Д. Ярош, Р. Вомпель.
10.00 дол. М. Мандибур.
5.00 дол. — А. Й. Сторожинські.

ЛОРЕЙН, ОГАЙО. ЛИСТА Ч. 1205, ЗБІРЩИК ОЛЕКСАНДЕР КРАЙЧИК

60.00 дол. — О. Крайчик.
По 25.00 дол. — Г. Ганчарик, В. Горський, О. Лесюк, М. Нестеренко, Ф. Сілецький, Ю. Сілецький, С. Щеплоцький.
По 24.00 дол. — В. Влашин, Д. Деркач, Б. Дейчаківський, О. Дрогомирецький, П. Івасишин, В. Кульчицький, В. Купіняк старший, В. Купіняк мол., Д. Курдіяка, П. Оринчак, Е. Пакуш, Е. Пащин, П. Проць, Г. Черкас, С. Шуя, І. Черкас.
По 12.00 дол. — І. Микита, М. Купчинська, С. Лучковська.
По 10.00 дол. — П. Головецький, Б. Калютик, М. Осідач, М. Сухарчук.
5.00 дол. — О. Розмаринович.

ГАНТЕР, ЗБІРКА-ПОЖЕРТВИ В бл. п. ПЕЛАГІЇ САҐАЛЬ, ЗБИРАВ СТЕПАН ЛЬОРХ

По 10.00 дол. — С. Льорх, О. Кобзяр, Л. Паладій, С. Ґоть, проф. Салик, М. Кріль, М. Мартюк, М. Курис, Т. Спортон, Р. Кріль, Д. і Е. Кріль, Д. і А. Допівка, П. Саґаль, Петрушка Ґвіді, М. і Д. Ковальчик.
По 5.00 дол. — В. Ковальчик, С. Шевчук, Й. і М. Шнелєські, В. і М. Цюпа, Д. і М. Яворскі, А. Кухарук, В. Підфіґурний, Г. Кріль, Г. Мидляк, Л. і М. Лямпіка, Г. Й. Бачаджі.
2.00 дол. — Н. Н.

ОЛБАНІ — ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ бл. п. БОГДАНА ЩЕРБОГО ПЕРЕСЛАВ СТЕПАН ЛЬОРХ

По 20.00 дол. — Я. і М. Ісель, Т. і І. Ласковський.
По 10.00 дол. — В. і М. Уздейчук, С. і Х. Льорх, І. і О. Гірний, Б. Фіцик, Р. Комарницький, П. Романець.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. ЛИСТА, Ч. 1096, ПЕРЕСЛАВ Я. МИХАЙЛІВ

25.00 дол. — Евген і Богданна Михайлів.

Комісія Патріяршого Фонду Т-ва Свята Софія щиро дякує усім Вельмишановним Збірщикам і Жертводавцям.

Датки на Патріярший Фонд можна складати на руки уповноважених збірщиків або висилати на адресу:
St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund
7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

Всі датки на Патріярший Фонд — Т-ва Свята Софія можна відтягати від податку: IRS No. 23-74380645

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ НАШОЇ НАЙДОРОЖЧОЇ ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБЦІ

сл. п.

АННИ ПАЛЮХ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА та ПАНАХИДА

в СУБОТУ, 19-го ЛИПНЯ 1980 р.
о год. 8-ій рано в церкві ПРЕСВ. ТРОЙЦІ
в Кергонксоні, Н. Й.

муж — МИКОЛА
діти — ОЛЯ СТАВНИЧА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ
ОРИСЯ ФІШЕР з чоловіком ВІЛЬЯМОМ
ІГОР з дружиною ЗІРКОЮ
внуки — МИХАСЬ, СТАВНИЧИЙ
ДАРІЯН ФІШЕР

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що 15-го липня 1980 р., упокоїлась в Бозі, наша Найдорожча МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

КАТЕРИНА БУРЛАЙ з дому ГРИГОРІЄВА

народжена на Харківщині

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 18-го липня 1980 р. в 7-ій год. веч. в пох. заведенні Кошика 990 S. Broad St., Trenton, N. J.

ПОХОРОН — в суботу, 19-го липня 1980 р. о год. 8:30 рано в українській православній церкві Св. Тройці у Трентоні, Н. Дж., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Похорон відслужить о. Богдан Желехівський.

Горем прибиті:

дочка — МАРІЯ ГЛАГОЛЬ з чоловіком ПЕТРОМ і дітьми ПАВЛОМ і ГАЛЕЮ
син — ІВАН БУРЛАЙ з дітьми АНТОНОМ і КАТЕЮ
та ближча і дальша родина.

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ, ВІДДІЛ ІЛЛИНОЙ

ділиться сумною вісткою з Членством, Друзями та Українським Громадянством, що 13-го липня 1980 р., по довгій і тяжкій недузі, на 58 р. життя відійшов у Вічність б. голова Товариства та довголітній його член

бл. п.

Д-р АНАТОЛІЙ ЛИТВАКІВСЬКИЙ

ПОХОРОН — на Українському Пантеоні — у С. Бавнд Бруку, Н. Дж. в ЧЕТВЕР — 17-го липня 1980 о год. 10-ій рано.

Опечаленим Дружині, Дітям та Мамі Управа Відділу та його Членство складають вислови найщирішого співчуття.

•

Замість квітів родина просить складати пожертви на Православну Семінарію Св. Софії в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

УПРАВА ВІДДІЛУ

Т-во „Запорозька Січ" 347 Відділу УНС відбуло річні збори

Члени управи 347 Відділу в Міллвіл, Н. Дж. В першому ряді стоять (зліва направо): Джералдіна Сесок — касир, Теодор Сущик — голова, Дарія Цапар — секретар, протопресвітер о. Віталій Коваленко — член управи, Сергій Козачук — голова Контрольної комісії; другий ряд: Степан Гавриш — організатор УНС, Доця Найда — член Контрольної комісії, Стефан Шеблі — заступник голови, відтак Григорій Кудер — член управи і Александер Цапар — член К.К. Бракує на фотографії заступниці секретаря Катерини Ґордон

Міллвіл, Н. Дж. (с. гавриш). — Тут, у неділю 8-го червня, в залі УПЦеркви свв. апостолів Петра й Павла відбулися 68-мі річні збори 347 Відділу, що його патроном є „Товариство Запорозька Січ". Наради відкрив голова Відділу Теодор Сущик і привітав присутніх членів на залі, а між ними заслуженого союзовця о. протопресвітера Віталія Коваленка, який і провів молитву згідно з традицією братських Союзів. Відтак вшановано померлих членів одноххвилинною мовчанкою. З черги обрано президію для переведення зборів. Зборами як голова проводив Александер Цапар, обов'язки протоколянта сповняла Джералдіна Сесок.

За цілість многогранної праці, яку проведено Відділом у звітовому часі, вичерпно інформував присутніх голова Теодор Сущик. Управа Відділу була активна в усіх ділянках, а коли взяти під увагу, що звітовий рік був ювілейним роком „Батька Союзу", то при співпраці Окружного Комітету Філядельфійської Округи та довколішніх Відділів спільно, 24-го червня 1979 року, відзначено цей ювілей „Союзовим Днем". Це свято відбулося в залях УПЦеркви в Міллвіл.

Звітуючи про цей вдалий „Союзовий День", який очолював голова Теодор Сущик, він пригадав всім про поважний вклад праці представників довколішніх Відділів, а з усіх найбільше праці і труду вклав тоді д-р Іван Куйдич, якому і зложив подяку.

Згадував голова і про участь у бенкеті, влаштованому Філядельфійською Округою у Філядельфії, для відзначення 80-річчя УНСоюзу. Також Т. Сущик був і під час вшанування 80-річчя касира Округи Івана Даньківського, що було влаштоване управою Філядельфійської Округи. Крім того голова був два рази учаником нарад у Філядельфії. Як у нарадах, так і в імпрезах брала участь секретарка Дарія Цапар і тому і їй він зложив подяку за гарну співпрацю. Наслідок цієї співпраці — перший раз в історії Відділу в одному році придбано нові 44 члени.

Секретарка Дарія Цапар у своєму звіті подала, що, хоч Відділ перебрала щойно від 1-го березня 1979 року, одначе при добрій співпраці членів управи, а саме голови Т. Сущика, касира Т. Ціхановського і технічній допомозі союзового організатора Степана Гавриша за цей короткий час Відділ збагатився на 44 нових членів.

У тому самому часі втрачено 15 членів: два померли, переступні листи — два члени, і виплата грамот — одинадцять членів. На конто зиску зараховано 29 членів і тим самим Відділ на день 31-го грудня 1979 року нараховував 175 членів.

Вітак секретар Д. Цапар інформувала про її участь у союзових імпрезах, про які звітував голова. Тут вона додала, що як учасниця Окружних нарад у Філядельфії багато скористала з них, як нова екретарка, що не цілком була обізнана з союзовими справами. Вона також висловила подяку для Катерини Ґордон, попередньої секретарки, яка їй віддала добре ведене книговодство і завжди їй радо допомагала.

Секретар дякувала Петрові Ціхановському, касирові Відділу, який з організаційних спонук мусів перейти до 331 Відділу, де його обрано головою. Кінчаючи свій звіт, Дарія Цапар закликала всіх до співпраці, щоб бути однією великою союзовою родиною. Цікаво, що коли багато секретарів нарікають на свій обов'язок відвідувати членів для збирання вкладок, то Дарія Цапар заявила, що для неї приємно відвідувати своїх членів і знайомитися з їхніми родинами і тим самим мати нові проспекти.

За Контрольну комісію звітувала секретарка Доця Найда, інформуючи, що контролю діловодства переведено разом з головою Сергієм Козачуком і знайдено все у взірцевому порядку. В імені К. комісії висловила подяку управі за ділову працю і поставила внесок на уділення уступаючій управі вотум довір'я з признанням. Відтак присутні члени ставили питання, після чого відбулася дискусія над звітами.

Нову управу вибрано в такому кладі: Теодор Сущик — голова, Степан Шеблі — заступник голови, Дарія Цапар — секретар, Катерина Ґордон — заступник секретаря, Джералдіна Сесок — касир, о. протопресвітер Віталій Коваленко і Григорій Куден — члени. Контрольну комісію очолив голова Сергій Козачук, а на членів обрано Доцю Найду і Александра Цапаря.

По виборі нової управи до слова був запрошений о. протопресвітер Віталій Коваленко, який як емерит мешкає у Вайнеленді і опікується парафією УПЦеркви свв. Петра й Павла в Міллвіл. Він у першу чергу побажав новообраній управі Господніх ласк й найкращих успіхів, а головно знову зорганізувати 44 нових членів „з гаком". Відтак він, заторкнувши загальні справи УНСоюзу, додатньо висловився про працю і дію Союзу. Тут слід додати, що о. Коваленко, будучи довголітнім настоятелем УПЦеркви Св. Архистратига Михаїла у Вунсакеті, Ровд Айленд, був не лише опікуном Окружного Комітету тієї околиці, але і її душею. Там не відбувалися ні одні Союзові наради Округи на протязі довгих років, щоб не був на них присутнім о. Коваленко і не сказав добре слово про УНСоюз. Переїхавши на нове місце замешкання, о. Коваленко далі не забуває про Український Народний Союз і дорожить його успіхами, а боліє неуспіхами.

Запрошений до слова організатор УНС Степан Гавриш висловив щиру подяку членам управи 347 Відділу за зроблене „чудо" в звітовому році, а саме — придбання 44 нових членів. Він спеціяльно дякував Дарії Цапар за її віддану працю, а також зложив їй ґратуляції за те, що стала перший раз членом Клюбу Заслужених Союзовців. Відтак він говорив про загальні справи цілости УНСоюзу та організаційні пляни на біжучий рік, у якому заплянувано придбати чотири тисячі нових членів, забезпечених на десять мільйонів долярів.

Надзвичайно вдалі наради закінчив переобраний голова Теодор Сущик подякою за довір'я, при чому запевнив присутнього організатора, що управа докладе всіх зусиль, щоб у біжучому році придбати бодай 40 нових членів. Відтак о. протопресвітер Віталій Коваленко молитвою закінчив наради, а опісля всі присутні були запрошені до смачної перекуски, яку приготовила секретарка Відділу Дарія Цапар.

Журнал „Тайм"...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

віть між друзями слов'янами є різке напруження. Росіяни мають тенденцію уважати українців з їхніми зовсім відмінними традиціями та сильною етнічною гордістю за кузенів з країни, якій ніколи добре не велося. Українці зі спротивом обурюються проти такої тенденції росіян. З причини чисельности — 42 мільйони, цієї другої найбільшої національности совєтський провід пробує створити обмежене партнерство з українцями, і вони є єдиними не-росіянами, які мають значну репрезентацію в центральній еліті".

На сторінці 39-ій є друга згадка про Україну: „В Україні від 1976 року заарештовано 36 активістів за людські права. Їх обвинувачують, почавши від хуліганства, кінчаючи на сексуальних переступах. В Києві КҐБ побило жидівських та українських активістів. В одній найголоснішій справі свідки зізнають, що бачили двох мужчин, які насильно тягнули популярного 31-річного українського націоналістичного (сік!) композитора Володимира Івасюка. Три тижні пізніше знайшли його тіло, яке висіло на дереві. Його очі були виколені. Такі акти брутальности збільшуються, хоч вони є строго нелеґальними. Однак КҐБ є здібне діяти як закон сам в собі".

Читачі журналу „Тайм" широко відгукнулися на його спеціяльний випуск. „Тайм" з датою 23-го липня 1980 року надрукував майже дві сторінки листів (тридцяти авторів) як відгук на спеціяльний випуск. Одні читачі схвалюють редакцію „Тайм" за добре насвітлення Совєтського Союзу. Друга частина читачів ганить „Тайм" за ґльорифікацію „матушки Росії", а дехто — за брак насвітлення антисемітизму. Інші ганять „Тайм" за поверховність насвітлення: партійної машини, карних інституцій, „психушок", гноблення кримських татар і т.д. Роман Ґ Голяш висловлює непогодження з редакцією „Тайм" у тому, що українці є партнерами росіян.

Лист читача

Дуже влучними є три лінійки листа одного читача, який пише: „Дякую за викривальний вгляд у Совєтський Союз. Я пробував, ох, як пробував я, бути об'єктивним, але Боже, благослови Америку!".

Беручи під увагу те, від кого кореспонденти „Тайм" мусіли засягати інформацій, не можна сказати, що цим разом журнал „Тайм" ґльорифікує Расію. З цілого спеціяльного видання „Тайм" Росія не виходить привабливою в ніякому аспекті, а досягнення росіян у мілітарній машині зовсім не свідчить про якийсь добробут совєтських жителів. Треба пам'ятати, що мірилом добробуту країни ніколи не була і не буде її мілітарна сила, бо мірилом є і залишиться життєвий рівень громадян даної країни зовсім так, як свобода залишиться осягом та ознакою правдивого демократичного устрою того чи іншого народу.

Цим разом редактори журналу „Тайм" навіть відступили від традиційного нехтування української визвольної проблеми. Здається, що і про русифікацію України та варварське вбивство „націоналістичного" композитора (трохи дивне це окреслення) — Володимира Івасюка кореспонденти журналу „Тайм" не довідалися від офіційних чинників на Україні. Відносно ж „партнерства" України з Москвою, то справа це дискусійна, бо можна уважати таким партнером з обмеженими правами тільки Комуністичну партію України.

ВИСТАВКА КАРТИН СТЕФАНІЇ БЕРНАДИН

Вайлдвуд Крест, Н.Дж. — У надморській місцевості Вайлдвуд Крест відбулось 13-го липня ц.р. відкриття виставки картин Стефанії Бернадин. Виставка відкрита щоденно аж до свята Дня Праці і її можна оглядати у ґалерії мисткині при 104 Е. Астер ровд.

„ДЕНЬ ПЛАСТУНА" НА ВОВЧІЙ ТРОПІ

Іст Четем, Н.Й. — Заряд Пластової Оселі „Вовча Тропа" інформує, що тут в днях 19 і 20-го липня ц.р. відбудеться „День Пластуна" з такою програмою: субота, 19-го липня о год. 11-ій рано — відкриття свята; від 2-4 — покази таборів, від 4-6.30 — дозвілля з батьками; о год. 8-ій вечора — новацький вогник; год. 9-та вечора — святочна юнацька ватра. В неділю, 20-го липня: год. 10-та рано — Служби Божі; 11:30 — закриття; 2-7 вечора — дозвілля з батьками.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замоподу ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

ТАК БАГАТО ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ТАК МАЛО...

ЗВЕРНЕННЯ АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"

Зближаємося до закінчення першої половини цього 1980-го року та піврічних підсумків, від яких залежатиме наше плянування, а з цим і наша активність у другому півріччі.

У цьому конкретному випадку маємо на думці „Альманах УНС — 1980". На честь і славу наших передплатників треба сказати, що в цьому році відгомін на висилку тієї „книги року" був у кожному відношенні кращий, від такого в кількох попередніх роках. Це відноситься однаково, як до кількости тих, які відгукнулися, так і до суми, яку вони за цей альманах вплатили. Але все це ще далеке від того, що можна б уважати за задовільне та що заохочувало б до продовжування такої акції. Бо коли на висилку книжки відгукнеться заледви одна третя тих, що їм цю книжку вислано, то це навряд чи може заохочувати до продовжування такої акції. І йдеться тут не про якісь великі суми, але про кілька долярів, отже годі повірити, щоб дві третини читачів „Свободи" не могли на тих кілька долярів спромогтись.

Отже, треба припускати, що мається тут до діла радше з цілком нормальним і людським недоглядом, переоченням і подібним, що кожному може трапитись.

І тому ця наша пригадка. Прохаємо всіх тих наших передплатників, які одержали „Альманах УНС — 1980", і які досі ще не відгукнулись на цю висилку, щоб скористали із доданого до цього заклику формуляра, виповнили його та негайно переслали нам разом із заплатою за альманах та евентуальною пожертвою на пресовий фонд, яка буде з подякою потверджена на сторінках „Свободи".

Очевидно, цей наш заклик не відноситься до тих наших передплатників, які з різних причин не можуть собі позволити на заплату за альманах; їх прохаємо прийняти той альманах, як подарунок від УНСоюзу. Але ми не думаємо, що таких є аж дві треті частини наших передплатників.

Очікуємо вістки від Вас. Від цього бо, що від Вас очікуємо і що є так мало, може залежати так багато для всієї нашої громади!

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ"

Дата: ....

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ":

Ім'я і прізвище .... Ч. Відд. УНС

Address: No. Street City State Zip Code

В залученні пересилаю $ .... (чеком ☐ або поштовим переказом ☐).

$7.50 — Альманах УНС 1980 р.;
$ .... Пресовий Фонд;
$ ....

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому проситься належні вкладки вирівнювати у секретаря Вашого Відділу не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ
20 ЛИПНЯ 1980

Байон, Н. Дж. Відд. 281 повідомляє, що Надзвичайні Збори Т-ва з уваги на вибір нового секретаря Відділу в неділю, 20-го липня о год. 5-ій по пол. в УНДомі 280 авеню „А". Просимо всіх членів прибути.

УПРАВА